

на Волинския полкъ и отъ бригадата на Весселъ паша, която взе живо участие въ атаката.

Края на августовскитѣ боеве и загубитѣ на двѣтѣ страни.

Така се свършиха шестдневнитѣ кръвопролитни августовски боеве. На 14-й августъ и двѣтѣ страни считаха себе си еднакво побѣдители: Русситѣ — защото удържаха главната частъ отъ прохода и не допуснаха Сюлеймана да прѣкъса отбранителната Балканска линия и да се спуствне въ долината на Янтра. Турцитѣ — защото сполучиха да се утвърдятъ на околнитѣ на руската позиция височини и да заематъ едно командующе положение, което правяше отбраната на русситѣ твърдѣ затруднителна.

Генералъ Радецки испрати още прѣзъ нощта на 11-й августъ телеграфическо донесение до главпокомандующии Великий Князь съ извѣстие, че той е останалъ побѣдителъ. Отъ своя страна и Сюлейманъ паша донесе въ Цариградъ, че макаръ противника да е още на Шипка, но че Балканската армия е заела таквозъ положение, което прави невъзможно продължителното удържане на русситѣ въ прохода.

Загубитѣ на турцитѣ за това врѣме, споредъ нѣкои автори достигали до 15 хиляди души. Самъ Сюлейманъ паша опрѣдѣля послѣднитѣ на 6,745 души, които се распрѣдѣлятъ както слѣдва:

	убити	ранени	Всичко
Полковници . . .	—	2	2
Подполковници . .	3	1	4
Майори.	3	9	12
Подмайори. . . .	2	12	14